

i det. Er ordføreren ikke enig i, at det her er et reelt frit valg for den enkelte?

Kl. 10:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:21

Orla Hav (S):

Det, jeg forsøgte at illustrere i min ordførertale, var, at de opgaver, som også ligger hos kommunen, nemlig at tilmåle og føre tilsyn med, jo meget let giver kommunen, skal vi sige dommerfunktionen. Så bliver man vred på dommeren, og så vælger man en anden udbyder af opgaven, hvor det ville have været mere hensigtsmæssigt at blive i den store butik, hvis der havde været lige konkurrencevilkår. Frit valg forudsætter lige konkurrencevilkår, og det synes vi ikke er til stede her.

Kl. 10:21

Formanden:

Der er ikke flere, der ønsker korte bemærkninger. Tak til hr. Orla Hav. Næste ordfører er hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 10:22

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Dansk Folkeparti er positiv over for det her forslag, som behandler to initiativer fra regeringens kvalitetsreform.

Den første del omhandler markedsføring af leverandører af personlig og praktisk hjælp. Reglerne er jo sådan i dag, at det er kommunen, der i samarbejde med leverandørerne skal udarbejde informationsmateriale og holde det ajourført for alle de leverandører, som er godkendt til at levere den ydelse. Det bliver med det her forslag lavet om, så det i fremtiden bliver den enkelte leverandør, der skal udarbejde informationsmateriale. De beslutter derved selv, hvordan materialet skal udformes, og hvordan det skal se ud.

I Dansk Folkeparti mener vi, det er en god ændring, da det letter en administrativ byrde for kommunerne og samtidig giver borgerne en bedre mulighed for at vurdere, hvilke af de godkendte leverandører der passer bedst til netop deres ønsker og forventninger til levering af ydelserne. Med forslaget imødekommer man også flere virksomheder og erhvervsorganisationers ønske om, at det skal være lettere at bruge deres eget markedsføringsmateriale til modtagelse af hjælpen.

En ting, som man dog – synes jeg – skal overveje, er, om det skal skrives ind i det her forslag,

om kommunalbestyrelsen skulle kunne stille krav til en række minimumsinformationer, som skal være i informationsmateriale fra leverandøren, så kommunen kan sikre, at der er et minimum af information, som borgerne kan bruge til at vælge mellem de forskellige udbydere; det er for at sikre, at der er et tilstrækkeligt vidgrundlag, som borgerne kan træffe deres beslutninger ud fra, og samtidig sikre, at der er en vis ensartethed i de informationer, borgerne får. Det er i øvrigt også et udbredt ønske i de hørings svar, der er kommet ind.

Den anden del af lovforslaget omhandler indførelse af et servicebevis. Her får kommunen mulighed for at tilbyde borgere, der er visiteret til personlig og praktisk hjælp, et servicebevis. Det vil sige, at borgeren selv får mulighed for at ansætte en person til at udføre de opgaver, vedkommende har brug for. I dag er det jo sådan, at der er tre muligheder for at få hjemmehjælp. Borgerne kan vælge den kommunale hjemmehjælp, de kan vælge en privat leverandør, som er godkendt af kommunen, og sidst kan de selv få udpeget en person, som bliver ansat under kommunen til at hjælpe. Så det her åbner egentlig bare op for en fjerde mulighed, og det synes vi er rigtig positivt.

I Dansk Folkeparti er vi positive over for indførelsen af et servicebevis, da det giver borgerne øget valgfrihed til og indflydelse på, hvordan hjælpen skal indrettes. Det, at personen får større indflydelse på tilrettelæggelsen af plejen, er jo noget, mange har gået og efterlyst i lang tid, så når vi endelig har muligheden for det, synes jeg da, det er noget, vi skal bakke op om. Jo mere fleksibilitet og fokus på borgernes individuelle behov, jo bedre er det jo. I øvrigt har forsøgsordningen i 2006 jo også vist, at samtlige borgere og kommuner, der var med i den forsøgsordning, var godt tilfredse med den, da de havde et ekstra supplement til de øvrige tilbud, de havde.

Kl. 10:25

Formanden:

Tak. Og der er ønske om en kort bemærkning, først fra fru Line Barfod.

Kl. 10:25

Line Barfod (EL):

Jeg ville bare høre, om Dansk Folkeparti virkelig synes, at det at tage sig af ældre, det at give hjælp til ældre, der har behov for hjælp, skal behandles, som om det er en vare, altså at man skal gå fra, at ældre er borgere i et samfund, hvor vi har et fælles ansvar for at sikre, at de får den hjælp, de har behov for, og med en politisk de-